

fag er der ved kollektiv overenskomst fastsat bestemmelser, der begrænser tilgangen til et fag. En forsvarlig uddannelse er fremført som motivering herfor.

Et flertal i udvalget har imidlertid gjort gældende, at der indenfor adskillige fag findes en begrænsning af lærlingeantallet, der ikke kan motiveres ud fra det nævnte hensyn. Dette flertal finder tillige, at der principielt bør være fri adgang til faglig uddannelse, ikke mindst af hensyn til de store fødselsårge, der i de kommende år vil melde sig på arbejdsmarkedet.

Fra socialdemokratisk side har man under forhandlingerne fremhævet ønskeligheden af dispensation fra det principielle forbud mod lærlingskalaer, hvor hensynet til lærlingenes forsvarlige uddannelse og fremtidige erhvervsmuligheder gjorde dette påkrævet.

Socialdemokratiets repræsentanter i udvalget har lagt stor vægt på, at ophævelsen af de eksisterende lærlingskalaer, der indgår som en del af de kollektive overenskomster, ikke bliver sat i kraft før ved datoen for disse overenskomsters udløb. Herved ville endvidere opnås, at fagene fik en rimelig overgangsperiode, i hvilken de kunne tilpasse deres forhold til skalaernes eventuelle bortfald. De øvrige partier i udvalget var imod dette synspunkt og krævede som betingelse for enighed om loven, at denne bestemmelse skal træde i kraft samtidig med den øvrige del af loven. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 32 (jfr. ændringsforslag nr. 58).

Med hensyn til § 1, stk. 1, sammenholdt med § 1, stk. 3 b (hvorefter lærekontrakt ikke skal oprettes, når ansættelsen på grund af den på arbejdsstedet rådende arbejdsdeling alene angår udførelsen af et vist specialarbejde, som ikke fordrer nogen faglig uddannelse); finder udvalget efter forhandling med arbejdsministeren anledning til at fremhæve, at der ikke er tilsigtet nogen ændring i de hidtil gældende regler for, i hvilke tilfælde lærekontrakt skal oprettes.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt banker, sparekasser, livsforsikringsselskaber m. v. er omfattet af lovens regler, bemærkes, at økonomi- og arbejdsministeren overfor udvalget har oplyst, at der for disse områder hidtil ikke er krævet oprettelse af lærekontrakt, men at spørgsmålet om deres inddragelse under lovens område behandles

i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt der vil kunne meddeles fritagelse for oprettelse af lærekontrakt. Ministeren har udtalt, at uanset at bestemmelsen i § 1, stk. 6, er noget ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov, vil de retningslinier, der hidtil har været anlagt ved administrationen af bestemmelserne i lovforslagets § 1, stk. 5 og 6, blive fastholdt; dette gælder såvel med hensyn til banker, sparekasser, livsforsikringsselskaber m. v. som med hensyn til mejerifaget.

Udvalget finder herudover anledning til at fremhæve, at bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 3, angående angivelse i lærekontrakten af lærlingens ferieperioder indenfor læretiden skyldes, at man har anset det for mest hensigtsmæssigt, at parterne straks ved læreforholdets indgåelse gør sig klart, i hvilke ferieperioder, jfr. stk. 1, ferien skal gives, uden at det derfor er nødvendigt samtidig at fastlægge det nøjagtige tidspunkt for ferien indenfor perioden. Hvis f. eks. et læreforhold med en 4-årig læretid påbegyndes 1. august 1956, kan de 12 dages ferie for det første læreår gives enten i ferieperioden 1956 eller 1957. Bestemmelsen er således kun en ordensforskrift, idet man ikke har ment at kunne give generelle regler for forholdet.

Endelig henstiller udvalget i forbindelse med lovforslagets § 10 angående gravide lærlinge, at spørgsmålet om adgang til dagpenge fra sygekassen — ved ændring af § 19, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, i folkeforsikringsloven, nr. 218 af 11. juli 1953 — til kvindelige lærlinge i den periode, hvor mesteren forlanger læreforholdet suspenderet på grund af graviditet eller fødsel, af socialministeren tages op til undersøgelse.

Om udvalgets arbejde med gennemgangen af hele lovforslaget og om resultatet heraf må iøvrigt henvises til nedenstående ændringsforslag og de til disse knyttede bemærkninger. Som det fremgår heraf, er en stor del af ændringsforslagene af redaktionel karakter som en følge af det nye kapitel IV.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af udvalget stillede og af økonomi- og arbejdsministeren tiltrådte ændringsforslag.